

Barraca codi 10472 - BV199

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Turó d'en Tres - Urbanització Selva Negra Catalana
Emplaçament	Al nord del carrer de Buenos Aires, al costat d'un camí que va a la urbanització de can Tres
Alçada:	318m

Coordenades:

Latitud:	41.37921
Longitud:	1.94694
UTM Est (X):	411945
UTM Nord (Y):	4581389

Classificació

Número de fitxa	08295-196
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderroc de la coberta i la part superior de l'accés.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00300004
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 17/09/2020 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al nord. La seva planta és circular i presenta un elevat grau d'enderroc de la part superior de l'estructura. No ha estat restaurada tot i l'enderroc de la coberta i la part superior del portal d'accés, rectangular. La llinda, plana, s'ha documentat a terra. Té un contrafort que l'envolta i una fornícula a la part esquerra que fa 30 x 35 x 45 cm. La barraca es va enderrocar per la caiguda d'alguns pins de la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

150
90
45
55-65

Fornícula
30x35x45

480
380
220

Nord

 B199 Wkp. 10472		CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA	
Observació		Data	
Enderroc sostre i porta		20141208	
Situació			
CAN CAMPDERRÓS_Turó d'en Tres			
Nom			
DESCONEGUT			